

Sygn. akt VI Ka 927/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz (spr.)

Sędziowie: SSO Anna Zawadka

SSR (del.) Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: asyst. sędziego Agnieszka Lulkowska

przy udziale Prokuratora Anety Ostromeckiej

po rozpoznaniu dnia 2 grudnia 2015 r. w W.

sprawy N. M., córki K. i M. z d. B., ur. (...) w O.

oskarżonej o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w W.

z dnia 29 kwietnia 2015 r. sygn. akt IV K 88/15

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi – Południe w W. do ponownego rozpoznania

SSR del. Małgorzata Nowak – Januchta SSO Maciej Schulz SSO Anna Zawadka

Sygn. akt 927/15

UZASADNIENIE

N. M. została oskarżona o to, że w nieustalonym okresie czasu do dnia 13 stycznia 2015 roku w W. będąc głównym użytkownikiem lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w W. dokonała kradzieży prądu polegający na korzystaniu z energii bez licznika, w ten sposób, że w miejscu po zdjętym liczniku na klatce schodowej dokonała połączenia przewodów zasilających bezpośrednio z przewodami odbiorczymi na tzw. „krótko” czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o., tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 i 5 k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w W. wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2015 roku w sprawie IV K 88/15 orzekł:

I. oskarżoną N. M. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, a stanowiącego przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 i 5 k.k. skazał ją na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karny zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 160 zł, w tym opłatę w kwocie 120 zł.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, zaskarżając go w całości na niekorzyść oskarżonej. Wyrokowi temu zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora o skazanie bez rozprawy i wydaniu wyroku zgodnego z tym wnioskiem w wyniku czego doszło do naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 70 § 2 k.k. w zw. z art. 73 § 2 k.k. polegającego na zawieszeniu wobec oskarżonej orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat i zaniechaniu orzeczenia wobec jej osoby dozoru kuratora podczas gdy z uwagi na fakt, iż N. M. jest sprawcą młodocianym zasadnym było warunkowe zawieszenie orzeczonej kary na okres co najmniej 3 lat i orzeczenie dozoru kuratora sądowego. Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesiona apelacja zasługuje na uwzględnienie. Zaakcentowania wymaga, że decyzja o uchyleniu zaskarżonego wyroku i przekazaniu sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania nie wynika z odmiennych poglądów na temat ustaleń stanu faktycznego zaistniałego w niniejszej sprawie. Konsekwencją tegoż rozstrzygnięcia jest uchybienie stanowiące przedmiot zarzutu apelacji, dostrzeżone już przez Sąd Rejonowy w toku sporządzania uzasadnienia do wyroku, które omówione zostanie poniżej.

Prokurator wnosząc w dniu 28 stycznia 2015 roku akt oskarżenia przeciwko N. M. dołączył wniosek złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. Za zgodą oskarżonej, wyrażoną w formie oświadczenia zawartego w protokole przesłuchania, wniósł o orzeczenie wobec niej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby i zasądzenie kosztów postępowania. W dniu 29 kwietnia 2015 roku w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w W. odbyło się posiedzenie w przedmiocie wydania wyroku w trybie art. 335 § 1 k.p.k., na które prawidłowo powiadomiona nie stawiała się oskarżona (k. 47). Sąd ten wydał wyrok w sprawie IV K 88/15 zgodnie z treścią wniosku złożonego przez prokuratora. Przy czym jak zauważył zarówno prokurator jak i Sąd I Instancji doszło do uchybienia w postaci błędnie przyjętego okresu próby warunkowego zawieszenia wykonania kary. Oskarżona w chwili popełnienia czynu nie ukończyła 21 lat, a w czasie orzekania w pierwszej instancji 24 lat, wobec czego w myśl art. 115 § 10 jest sprawcą młodocianym. Zgodnie z przepisami ustawy karnej w brzmieniu obowiązującym na dzień popełnienia przez oskarżoną zarzucanego jej czynu w wypadku zawieszenia wykonania kary wobec sprawcy młodocianego okres próby wynosi od 3 do 5 lat (art. 70 § 2 k.k.). Obowiązkowe jest wówczas także orzeczenie dozoru kuratora, co wprost wynika z art. 73 § 2 k.k.

Bezsprzecznie zatem doszło do błędu w rozstrzygnięciu w pkt II zaskarżonego wyroku i zaniechania – wbrew obowiązkowi - orzeczenia wobec oskarżonej dozoru kuratora, co rodzi konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku. Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 335 k.p.k. warto zaznaczyć, że instytucja skazania bez rozprawy zakłada nie tylko uzgodnienie poddania się przez oskarżoną skazaniu zgodnie z treścią wniosku prokuratora, lecz także zaakceptowanie przez oskarżoną określonych reakcji karnopravných, czyli kar, środków karnych i środków probacyjnych. Oskarżona co prawda pierwotnie wyraziła aprobatę dla wydania rozstrzygnięcia bez przeprowadzania rozprawy, jednakże akceptując okres 2 lat warunkowego zawieszenia wykonania kary. Dlatego też, wobec konieczności wprowadzenia istotnej modyfikacji w tym zakresie zasadnym było przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji. Dodać należy, iż niestawiennictwo prawidłowo powiadomionej oskarżonej na terminie rozprawy apelacyjnej uniemożliwiło Sądowi Okręgowemu konwalidację wyroku w tym zakresie.

Na marginesie godzi się zaznaczyć, że choć brak zgody oskarżonej na taki wymiar całokształtu kary koniecznym czynił uchylenie zaskarżonego wyroku w całości, nie wyklucza to jednocześnie możliwości ponownego wydania w niniejszej sprawie orzeczenia w trybie art. 335 § 1 k.p.k. z zachowaniem przewidzianych ustawą wymogów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.